

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 29 kwietnia 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam -Niderlandy) – Wykonanie europejskiego nakazu aresztowania wydanego wobec X

(Sprawa C-665/20 PPU) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Pilny tryb prejudycjalny – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW – Europejski nakaz aresztowania – Podstawy fakultatywnej odmowy wykonania – Artykuł 4 pkt 5 – Osoba, której dotyczy nakaz, w stosunku do której zapadło prawomocne orzeczenie dotyczące tych samych czynów w państwie trzecim – Orzeczona kara, która została wykonana lub nie może być już wykonywana w świetle prawa państwa, w którym nastąpiło skazanie – Stosowanie – Zakres uznania przysługujący wykonującemu nakaz organowi sądowemu – Pojęcie „tych samych czynów” – Złagodzenie kary przyznane przez organ pozasądowy w ramach powszechnego środka łagodzenia kar]

(2021/C 278/33)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Amsterdam

Strona w postępowaniu głównym

X

Sentencja

- 1) Artykuł 4 pkt 5 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi, zmienionej decyzją ramową Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy państwo członkowskie zdecyduje się transponować ten przepis do swojego prawa krajowego, wykonujący nakaz organ sądowy, oceniając, czy należy odmówić wykonania europejskiego nakazu aresztowania z powodu wskazanego w tym przepisie, powinien dysponować pewnym zakresem uznania.
- 2) Artykuł 3 pkt 2 i art. 4 pkt 5 decyzji ramowej 2002/584, zmienionej decyzją ramową 2009/299, należy interpretować w ten sposób, iż zawarte w obu tych przepisach pojęcie „tych samych czynów” powinno podlegać jednolitej wykładni.
- 3) Artykuł 4 pkt 5 decyzji ramowej 2002/584, zmienionej decyzją ramową 2009/299, który uzależnia stosowanie przewidzianej w tym przepisie podstawy fakultatywnej odmowy wykonania nakazu od przesłanki, aby w przypadku skazania kara została wykonana lub była aktualnie wykonywana albo nie mogła być już wykonywana w świetle prawa państwa, w którym nastąpiło skazanie, należy interpretować w ten sposób, że przesłanka ta jest spełniona, w sytuacji gdy osoba, której dotyczy wniosek o przekazanie, została prawomocnie skazana za te same czyny na karę pozbawienia wolności, która to kara została częściowo wykonana w państwie trzecim, w którym zapadł wyrok skazujący, a w pozostałym zakresie została darowana przez pozasądowy organ tego państwa w ramach powszechnego środka łagodzenia kar, który znalazł zastosowanie również wobec osób skazanych za popełnienie poważnych przestępstw i który nie znajduje oparcia w obiektywnych względach leżących u podstaw polityki karnej. Do wykonującego nakaz organu sądowego, w ramach przysługującego mu zakresu uznania, należy wyważenie względów zapobiegania bezkarności oraz zwalczania przestępczości z jednej strony i wymogu zagwarantowania zainteresowanej osobie pewności prawa z drugiej strony.

⁽¹⁾ Dz.U. C 128 z 12.4.2021.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Apelacyjny w Warszawie (Polska) w dniu 11 września 2020 r. – A.K. przeciwko Skarbowi Państwa

(Sprawa C-428/20)

(2021/C 278/34)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Apelacyjny w Warszawie